

سېکولرتوب

نورالله اتل

د سېکولرتوب مانا ده چې سرکار یا نور سازمانونه او گوندونه، چې له واک او ځواک سره یې کار وي، پکار ده چې له دین او دیني گروهو څخه لرې او ایسته و اوسي او هیڅ کار پکښې و نه لري. ځکه چې دین او گروهه د یوه کس خپل ځاني کار دی، د بل هیچا پکښې کار نشته.

مانا یې دا ده چې سېکولرتوب په دې ټینگار کوي چې یو کس دي د بل چا په تېر بیا د سرکار له دیني واک او لارښوونو څخه ازاد وي، او دولت دي د گروهې او دین په چارې کښې بېرې وي. سرکار نه شي کولای چې په یو چا باندې دین او گروهه په زور وټپي. په بله مانا، د اینسانانو کړنې، پرېکړې، په تېره سیاسي هغه، پکار ده چې د زیات او ریښتیاو پر بنسټ ولاړې وي، نه دا چې د بل چا تر دیني اغېزو لاندې بنداني وي.

د سېکولرتوب موخي هم بېلابېلې دي، او هم د سېکولرتوب په ملاتړ چې کومې خبرې کيږي هغه هم توپیر ولې لري. د اروپا لایسیزم (*Laicism*) وایي چې سېکولرتوب یو خوزښت دی، د نويټوب په لوریو خوزښت، او یوا دسي خوزښت چې له دیني نرځونو او ارزښتونو څخه ایسته او بېل دی. دغه ډول سېکولرتوب زیاتره هغه وخت او هغو هیوادونو کښې رامنځته شوی دی چرته چې دولتونه د کلیسا تر واک لاندې ول او یا داچې دولت به د یوه ځانگړي دین کومک کولو.

داسې ویل کيږي چې په امریکې کښې سېکولرتوب په سیاسي کچه تر ډېره ځایه دین او گروهه د سرکار له لاسوهني څخه ساتلي ده، مگر د ټولني په کچه بیا سېکولرتوب ډېر واکمن نه دی. په بېلابېلو هیوادونو کښې بېلابېلې ډلې او غورځنګ د بېلابېلو موخو لپاره د سېکولرتوب ملاتړ کوي.

د «سېکولرتوب» ټکی په رومي ځل برتانوي جارج هولیواک په ۱۸۵۱ کښې وکارولو. که څه هم دا ټکی هغه مهال نوی و، مگر هغه ازاد اند، چې پر بنسټ یې دغه ټکی وکارول شو، له پېړیو پېړیو راهیسي په تاریخ کښې شته و. په تېره بیا لومړی ځل سېکولر اندونه د مسلمان فلسفي، ایښي روشد، لخوا ورکړ شول چې د فلسفي او دین بېلتون یې غوښتلو. د ایښي روشد د فلسفي ښوونځی خورا نامتو دی. که څه هم نورو مسلمانانو د هغه ایښي روشد سېکولر اندونه او نهیرونه رد کړه او د هغه پر ځای یې د ایمام غزالي ستونگري اند ومنلو. جارج هولیواک د سېکولرتوب ټکی د دې لپاره وکارولو چې له دین څخه جلا ټولنيزي اداني په باره کښې د خپل اندونه په داسې توگه څرگند کي چې په دیني گروهو باندې نیوکه او ردول پکښې نه وي.

هولیواک، چې پخپله یو اگناسټیک (هغه کس چې نه د خدای شتون ردوي او نه یې مني) و، به ویل، « سېکولرتوب د مسیھیتوب په چپه نه دی، بلکې ورڅخه بېل دی. دا په هغه څه باندې پوښتنې نه راپورته کوي کوم څه چې مسیھیتوب مني؛ مگر د مسیھیتوب غوندي هم نه دی، ځکه چې سېکولرتوب پخپله نور څه وړاندې کوي چې بېخي بدل دي.

سېکولرتوب هیڅکله دا نه وایي چې بل هیڅ چېرته رڼا او لارموندنه نشته، مگر دا ټینگار خامخا کوي چې په سېکولرتوب داسې ریښتیا دي چې رڼا او لارموندنه هرورم پکښې شته، دا داسې ریښتیا دي چې په بل ځیز پورې اړه نه لري او همپشه او هرچرته کار کوي او ټولني ته گټه رسوي، سوله راولي او شخړه بېخي لري کوي.

سېکولره پوهنه يوه داسې پوهنه ده چې په همدې ژوند کېنې ، همدلته په دې نړۍ کېنې تر لاسه کېدلای شي، سېکولره پوهنه د ژوند د چارې په باره کېنې ده، د ژوند د بېنېگري او بنمر په باره کېنې ده، او دا وړتيا لري چې دلته په همدې ژوند او پر همدې ځمکې وازمېل شي او له مرگه وروسته بيا ژوند ته يې لاس تر زني لاندې کېنې ننو.»

بناغلی باري کوسمین سېکولرتوب په دوو برخو وېشي: سخت او نرم سېکولرتوب. د کوسمین په وینا، «سخت سېکولرتوب د پوهنې په چوکاټ کېنې دیني خبرې بېخي ناروا گڼي او وايي چې د ازموینې او رېښتني په ډگر کېنې دیني خبرې گروهې چارې هيڅ ځای نه لري». مگر نرم سېکولرتوب بيا وايي، «د بېخي کره (absolute) رېښتياو موندل يو ناشونی کار دی او نو ځکه د ساينس او دین په خبرو کېنې شک او زغم پکار ده چې يوې پخې سټې او ځواکمن ارزښت په توگه وکارول شي.

(ناره د يوې کلیسا پر دروازه باندې ليکل شوي د فرانس د تومنواکي)

دولتي سېکولرتوب

په سياسي مانا کېنې سېکولرتوب د دین او سرکار د بېلتون پر لور يو غورځنگ او يو خوزښت دی. مانا چې د سرکار او دین ترمنځ وندني، شاندي او تړار پکار ده چې کم تر کمه وي، هغه کانون چې په يوه دیني لوستني (Scripture) (لکه تورات ، اينجيل يا کوم بل دیني لوستني) باندې ولاړ وي پکار ده چې پرځای يې ښاري کانون (Civil Law) راشي او ورسره پکار ده چې هرډول دیني توپير له ټولنيزې او دولتي اډانې څخه وايستل شي. او ورسره ورسره دي په اولسواکۍ کېنې د لږکيو د دیني رېښتو ساتنه هم ومنل شي.

په اروپا کېنې سېکولرتوب د لیتوالي (Enlightenment) له پېر سره ډېر نيزدي تړلی دی او اوس په لوېديځه ټولنه کېنې ستر رول لوبوي. په امريکې کېنې د کلیسا او دولت بېلتون او په فرانس کېنې د لایسټي (Laicite) بنسټونه او سټې بېخي په سېکولرتوب باندې ولاړې دي، مگر کېدای شي په کرو

ورو کښې هر ورو او کټمټ بېخي داسې نه وي. په منځنيو پېړيو کښې، په اسلامي نړۍ کښې هم سيکولر دولتونه ول.

سيکولران د کليسا او دولت د بېلتون په باره کښې وايي چې سياستوال خو د سيکولرو چارو په باره کښې پرېکړې کوي، ځکه چې له ديني کړنو، چارو او کاروايانو سره يې هيڅ کار نشته. نو ځکه خو په امريکې کښې سيکولر سازمانونه تر زېږېدلو مخکې د بچي لري کول، د امېدواري مخنيوی، د جنيني ژوانکې څېړنه، د همجنسانو واده او جنسي بنوونو غوندي ناندایزو شخړو باندې خورا ډېر کار کوي.

زياتره ستر دينونه د سيکولرو او اولسواکو ټولنو لارليکه او بنودنه مني او سرغړونه نه ورڅخه کوي، مگر کېدای شي هغوی اوس هم په سياسي پرېکړو د اغېزمنېدلو هڅه کوي چې د کليسا – دولت د راکړې ورکړې له لارې ځينه ځانگړې گټې ترلاسه کي.

ډېر مسيحيان د يوه سيکولر دولت ملاتړ کوي، او کېدای شي داسې انگېري چې په دې کښې د اينجيل بنوونې منل شوې دي، په تېره بيا چې هزرت مسيه دا وينا چې وايي، «نو بيا ورکړه و کيسر ته هغه څه چې د کيسر دي، او پرېږده و خدای ته هغه څه چې د خدای دي» مگر ځينه مسېهي بنسټپالان، په تېره په امريکې کښې، د سېکولرتوب په چپه دي، او وايي چې دا د مسېهي رېښتو او لارښوونو سره سم نه دی او د ميلټپالني پر چپه دی. نن په نړۍ کښې تر ټولو سخت ديني بنسټپال ځواکونه مسېهي بنسټپالنه او اسلامي بنسټپالنه دي.

مگر ديني لږکيان بيا سيکولرتوب خوښوي او وايي چې سېکولرتوب او د رېښتو برابري دواړه يو څيز دي. د بېلگې په توگه، لکه د هندوستا مسلمانان چې وايي هلته سيکولر سياست د او دولت د مسلمانانو په گټه دی.

فرانس، هند، مېکسيکو، جنوبي کوريا او تورکي يو څو هغه هيوادونه چې چې دستورونه يې په سېکولرتوب ولاړ دي، که څه هم د دوی دستورونه او کانون له يوه بل سره بېخي ورته هم نه دي.

سيکولره ټولنه

د نن ورځې لوبډيځې ټولني په گرده کښې سيکولري ټولني بلل کيږي. دا ځکه چې هلته د دين او گروهې ازادي نيژدې په بشپړه توگه شته (په گرده کښې په ديني گروهو باندې کانوني يا ټولنيز بنديزونه نشته)، او کوم ديني واکمن يا چارواکی پر سياسي پرېکړو باندې واک نه لري. مگر اوس هم په ډېرو هيوادونو کښې ديني گروهې د سياسي خبرو اترو يوه برخه گڼل کيږي. خو دا بيا له هغو لويديځو هيوادونو سره په ټکر کښې دی چېرته چې په لوی سياست کښې ديني يادونې بېخي نه شي کېدای.

ډي. اېل. موني د يوې سيکولري ټولني د ځانگړتياو په باره کښې وايي:

۱ په دغې ټولني کښې ټول يو ځای د جهان د څرنگوالي او په هغه کښې د اينسان د رول په باره کښې بس يوازي په يوه لېمون (View) نه پسي کيږي بلکې د هر چا خپله خوښه وي چې څه کول غواړي هغه کولای شي.

۲ سيکولره ټولنه بېخي په بشپړه توگه يو ډول او يو رنگ نه وي بلکې، رنگارنگ وي.

۳ دا ډول ټولنه زغم لرونکې وي. په داسې ټولنه کښې د ځاني پرېکړو سيمه او اوږچه پراخه وي.

۴ په هره ټولنه کېښې ځینه گډې موخې پکار دي چې وي، او په دې پسي بیا دا هم پکار ده چې د ستونزو د هواري لپاره ځینه منل شوې لارې چارې هم وي، او د ټولو لپاره یو کانوني چوکاټ هم وي؛ په یوه سیکولره ټولنه کېښې دا څومره چې کېدای شي نو هومره کم وي.

۵ د ستونزو هواری په ریښتوني توگه او د ریښتیاو پر بنسټ ترسره کېږي. سېکولره ټولنه کومه یوه لویه موخه پخپله نه ټاکي او نه یې پر چا په زوره ټپي، بلکې له خپلو غړیو سره د هغوی د موخو په موندلو کېښې مرسته کوي.

۶ دا یوه داسې ټولنه وي چې کوم رسمي چورتونه نه لري. او نه هم د کروورو کومه داسې ستره لاره لري چې هر چېرې او هر چاته دي د منلو وړ وي.

د سیکولري ټولني بني ځانگړني

۱ د هر کس او کمکې ډلې، چې د دې ټولني یوه برخه وي، پکار ده چې زیات درناوی یې وشي

۲ د ټول اولس تر منځ برابري.

۳ پکار ده چې له هر کس سره مرسته وکول شي چې هغه خپله وړتیا په بشپړه توگه وغورولای شي

۴ د زات، پور او توکم د هر ډول توپيرونو او خنډونو تباہ کول